

fale de Indſtillinger, der ere gjorte af den under Nr. 2 paa Liſten over Vædringsforſlagene anførte Halvdel af Fællesudvalget.

Dineſen: Skjøndt jeg ikke finder Anledning til at komme ind paa vidtløftige Udtalelſer, kan jeg dog ikke undlade at ſvare paa nogle af de Ytringer, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører. Førſt ſkal jeg bemærke, at naar han beklagede, at det er ſket en Udfættelſe af denne Sags Behandling, idet den ikke blev endt før Juleferien, men er gjenoptaget efter denne, ſer jeg ikke, at der er ſket nogenſomhelſt Skade ved, at Sagens Behandling ſaaledes forſættes efter Juleferien, ſaameget mere ſom det er en Kjendsgjerning, der heller ikke er udfjendt for det ærede Medlem, at Sagen for Juleferien ikke kunde have ſaaet anden Tilendebringelſe end den, der er Udfigt til nu. Naar Sagen ſkal tilendebringes paa en ſaadan Maade, vil der ikke blive lidt noget Tab ved, om Tilendebringelſen kommer lidt tidligere eller lidt ſenere. Naar det ærede Medlem i Øvrigt har udtalt ſom ſin Mening, at der ikke fra hans Modſtanderes Side i denne Sag er viiſt nogen Smødefommen, kan denne Ytring med lige ſaa stor Ret bemættelſe af os mod ham og hans Venner. Hver af Parterne ſtaaer paa ſin Betragtning, og der er ikke fra de Herrer, der ſtaaer paa hans Side, viiſt en større Smødefommen end den, der er viiſt fra vor Side. Naar det ærede Medlem navnlig i Slutningen af ſit Foredrag gjentog, hvad han har udtalt ſaa ofte under denne Sags Behandling her i Salen, at det Saglige er for ham Hovedſagen, og at han indlader ſig ikke paa politiffe Betragtninger af nogen Art, tillade vi Andre os at have den Mening, at hvad det ærede Medlem har fremført væſentlig kun har været politiffe Betragtninger, og at Sagen fra de Herrer's Side er ført fuldt ſaa ſtorpolitiff ſom fra nogen anden Side, thi det er en Kjendsgjerning, der ikke kan nægtes, at den Stilling, de Herrer indtage til denne Sag, er en Fortſættelſe af den Wiſnepolitik, de have bragt til Anvendelſe overfor alle de Lovforſlag, der have ligget for, navnlig naar de have været af ſinantiſtel Natur, og naar de Herrer ſ. Ex. her ſom en af deres Grunde anføre, at de ikke kunne gaa ind paa Bevillingerne i dette Lovforſlag, fordi de tilbels ere Gjentagelſer af Bevillinger, ſom vare opførte paa det ſinantiſtel Lovforſlag, de forkaſtede i Oktober, beviſer jo denne Paasand fra de Herrer netop Rigtigheden af, hvad jeg i dette Diebliſt ſiger.

Den ærede Ordfører refererede Udfættelſen af, hvad der er foregaaet i Fællesudvalget, og ſaaledes kom han ogsaa ind paa at gjenſigge ſin Udfættelſe af en Foreſpørgſel, der i Fællesudvalget blev gjort af Folkethingsmanden fra Frederikſberg (C. B. Nyholm) til den Side, han nu betragter ſom ſine Modſtandere, og til hvilken det nævnte ærede Medlem ſkulde have rettet det udtrykkelige Spørgſmaal, om man ikke kunde gaa ind paa den Udfættelſe af § 7, ſom han havde foreſlaaet, naar der ſaa til Gjengjæld blev ydet Tilflutning til en ſtor Mælle af de antagelige Bevillinger af dem, der angaa Udførelſe af Arbejder, ſom vare foreſlaaede i Regjeringsforſlagets § 7, den ſenere § 8. Da det ærede Medlem er Ordfører og har indladt ſig paa at referere Udtalelſer i Fællesudvalget, tror jeg ikke, at han vilde være gaaet ſit Hverv for nær ved paa ſamme Maade at have refereret, hvorledes der til Gjengjæld lige ſaa udtrykkelig blev ſpurgt de Herrer, der ſtaaer paa den ærede Ordførers Side, om de ikke vilde gaa ind paa at give Bevillinger til Arbejder og gaa ind paa en ſaadan Behandling af denne Paragraph, at de udfættelſe ſaadanne Poſter, ſom de fandt ikke at kunne gaa ind paa, og til Gjengjæld ſtemte for Optagelſe af ſaadanne Poſter, ſom for dem maatte være mere antagelige. Den ærede Ordfører vil erindre, at der paa dette Spørgſmaal blev ſvaret ganſke kort og klart: Det kunne vi ikke have med at gjøre; vi ville ikke røre ved § 8. Naar Stillingen er ſaadan, turde man deraf ſlutte, hvilken Karakter den Smødefommen har haft, ſom er lagt for Dagen fra den Side, hvortil den ærede Ordfører hører. For os har Hovedſagen været den, at vi kunne komme til at give Bevillinger til Arbejder, ſaa at der kunde blive gjort Beſtillinger og ſat Arbejder i Gang fra Regjerings Side, ſom efter vor Udfættelſe vilde være et Middel til, at mange Hænder vilde finde Beſtjæftigelſe og Brød. Naar endelig den ærede Ordfører overfor diſſe Bevillinger navnlig i Slutningen af ſit Foredrag anførte, at den væſentligſte eller i alt Fald en væſentlig Del deraf ſkulde anvendes til Bygning af nye Skibe, og at de ikke kunde blive paabegyndte for det Førſte, og at Bygningen af diſſe Skibe ikke vilde blive ſluttet før maatte langt hen paa Sommeren, beviſer, hvad han der ſiger, ſelv om man vil indrømme Rigtigheden deraf, Intet i Retning af, at Bevillingen ikke ſkulde føre til, at en ſtor Del Arbejdere, ſom i dette Diebliſt ikke have Beſtjæftigelſe, netop ſtrag derefter ſkulde finde ſaadan; thi, mine Herrer, derſom Regjeringen blot kan ſaae gjort